

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie T-281/07 ecoblue AG przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę wniesioną przez zgłaszającego słowny znak towarowy „Ecoblue” dla usług należących do klas 35, 36 i 38 na decyzję R 844/2006-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 25 kwietnia 2007 r. oddalającą odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów odmawiającej rejestracji powyższego znaku towarowego w wyniku sprzeciwu wniesionego przez właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego „BLUE” dla towarów i usług należących do klas 9, 36 i 38, a także innych słownych wspólnotowych znaków towarowych zawierających słowo „BLUE”

Sentencja

1) Skarga zostaje w części oddalona, a w części odrzucona.

2) ecoblue AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 11 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsörening przeciwko AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

(Sprawa C-24/09) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Dyrektywa 96/61 — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji w sprawach dotyczących środowiska naturalnego — Prawo do wniesienia środka odwoławczego od orzeczeń dotyczących zezwoleń na przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko naturalne)

(2010/C 134/18)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsörening

Strona pozwana: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Przedmiot

1) Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta domstolen — Wykładnia art. 1 ust. 2, art. 6 ust. 4 i art. 10a dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającą w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE — Oświadczenie Komisji (Dz.U. L 156, s. 17) — Wykładnia art. 2 pkt 14 i 15a dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257, s. 26), zmienionej dyrektywą 2003/35 — Przepisy krajowe umożliwiające lokalnym stowarzyszeniom niemającym celu zarobkowego na uczestniczenie w postępowaniu zmierzającym do wydania zezwolenia na prowadzenie działalności niebezpiecznej dla środowiska naturalnego, lecz uzależniające prawo tych stowarzyszeń do wniesienia środka odwoławczego od orzeczeń dotyczących zezwoleń od spełnienia warunku, aby ich celem statutowym była ochrona przyrody lub środowiska naturalnego, aby prowadziły działalność co najmniej od trzech lat oraz aby liczyły co najmniej 2000 członków.

Sentencja

1) Członkowie zainteresowanej społeczności w rozumieniu art. 1 ust. 2 i art. 10a dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., jak również w rozumieniu art. 2 pkt 14 i 15a dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli zmienionej dyrektywą 2003/35, której przepisy zostały przejęte przez art. 2 pkt 15 i 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, powinni mieć prawo odwołania się od rozstrzygnięcia, w którym organ należący do systemu sądowego państwa członkowskiego orzekł w przedmiocie wniosku o wydanie zezwolenia na przedsięwzięcie, i to niezależnie od roli, jaką mogli oni odegrać w procesie rozpatrywania tego wniosku, uczestnicząc w postępowaniu przed tymże organem i przedstawiając przy tej okazji swoje stanowisko.

2) Artykuł 10a dyrektywy 85/337, zmienionej przez dyrektywę 2003/35, i art. 15a dyrektywy 96/61, zmienionej przez dyrektywę 2003/35, który to przepis został przejęty przez art. 16 dyrektywy 2008/1, stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu,

który zastrzega prawo odwołania się od decyzji dotyczącej działalności wchodzącej w zakres zastosowania odpowiednio dyrektyw 85/337 i 96/61 wyłącznie na rzecz stowarzyszeń ochrony środowiska liczących co najmniej 2 000 członków.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

**Postanowienie Trybunału z dnia 22 stycznia 2010 r. —
Republika Grecka przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawa C-43/09 P) (¹)

(Odwołanie — Decyzja Komisji w sprawie zmniejszenia pomocy finansowej początkowo przyznanej z Fundusz Spójności na projekt nowego portu lotniczego w Atenach-Spacie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zasady niedziałania prawa wstecz, pewności prawa i proporcjonalności — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, w części oczywiście bezzasadne)

(2010/C 134/19)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: C. Meïdanis i M. Tassopoulou, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i B. Monte, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie T-404/05 Grecja przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr E(2005) 3243 z dnia 1 września 2005 r. dotyczącej zmniejszenia pomocy finansowej początkowo przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz projektu nr 95/09/65/040 dotyczącego nowego międzynarodowego portu lotniczego Ateny-Spata

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009

**Postanowienie Trybunału z dnia 29 stycznia 2010 r. —
Georgios Karatzoglou przeciwko Europejskiej Agencji
Odbudowy (EAO), Komisji Wspólnot Europejskich, która
wstąpiła w prawa EAO**

(Sprawa C-68/09 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu — Służba publiczna — Umowa członka personelu tymczasowego zatrudnionego na czas nieokreślony — Rozwiązanie umowy)

(2010/C 134/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Georgios Karatzoglou (przedstawiciel: S. A. Pappas, dikigoros)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Odbudowy (EAO), Komisja Wspólnot Europejskich, która wstąpiła w prawa EAO (przedstawiciele: D. Martin i J. Currall, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 grudnia 2008 r. w sprawie T-471/04 Karatzoglou przeciwko Europejskiej Agencji Odbudowy (EAO) — Przekazanie sprawy Sądowi po uchyleniu wyroku — Oddalenie skargi mającej na celu stwierdzenie nieważności decyzji EAO w sprawie rozwiązania umowy członka personelu tymczasowego zawartej ze skarżącym — Obowiązek uzasadnienia — Nadużycie władzy — Zasada dobrej administracji

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) G. Karatzoglou zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.